

מ"ת 63127/05/17 - מדינת ישראל נגד אברהמים זועבי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 63127-05-17 מדינת ישראל נ' זועבי(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
נגד
המשיב
אברהמים זועבי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד דודי אביטן בשם עו"ד נאשף דרוויש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, תקיפת עובד ציבור ושתי עבירות איומים.

1. על פי העובדות, המשיב נהג ברכב מחיפה לאזור אxxxxx בים המלח, כשהוא פסול מלנהוג ולהחזיק רישיון נהיגה לאחר שרישיונו נפסל למשך 24 חודשים במסגרת פל"א 8940-11-15 של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה. עוד עולה מכתב האישום כי סמוך לשעה 16:00 הגיע המשיב עם ידידתו אשר לא חשה בטוב לתחנת מגן דוד אדום באxxxxx, שם קיבלה את פניהם הפרמדיקית ש.י. אשר החלה לתשאל את הידידה באשר למצבה. המשיב פנה למתלוננת ודרש כי תדבר איתו ולא עם הידידה שלו, וכשזו פנתה שוב לידידה, תקף אותה בכך שבעט בעצמה רבה בגופה באזור האגן. כתוצאה מכך נהדפה המתלוננת לאחור, נחבטה ברהיטי המשרד איבדה את שיווי משקלה, ונפלה לרצפה ונגרמו לה חבלות של ממש בדמות המטומות בירך וכאבים ביד והיא נזקקה להשגחה רפואית.

במעמד האמור ולאחר שהמתלוננת נפלה, נעמד המשיב מעליה ואיים שיפגע בה תוך שהוא צועק לעברה כי יזיין אותה, ותוך שהתקרב אליה בצורה מאיימת. סמוך לאחר מכן, כשהובא לתחנת המשטרה איים המשיב בפגיעה במתלוננת בפני שוטר בכך שאמר לו "נשבע לך אם אני נשאר היום במעצר מחר אני משתחרר יורד למטה ומזיין אותה".

2. בדיון שהתקיים ביום 8.6.2017 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירות התקיפה אם כי העלה תמיהות ביחס לטענת המתלוננת לפיה המשיב תקף אותה רק משום ששאלה את ידידתו שאלות. בכל הנוגע לעבירה של נהיגה בזמן פסילה טען כי אלה לא קיימות מאחר והמשיב לא היה פסול מלנהוג, שכן תקופת פסילתו

חלפה זה מכבר וכתיומין לאמור, צירף שובר תשלום אגרת רישיון נהיגה אשר הודפס ביום 25.5.2017. לדידו עצם הנפקת השובר הנ"ל לאחר מועד גזר הדין מלמדת על כך כי המשיב אינו פסול מלנהוג ובכל מקרה המשיב סבר שהוא לא פסול מלנהוג.

אשר לעילת המעצר, טען כי גם אם יקבע כי התשתית הראייתית מבוססת דיה - לא קמה עילת מעצר, שכן מטיב העבירות המיוחסות למשיב לא ניתן להסיק שמדובר במי שהוא אלים מטבעו וכי לאור מהות ואופי ביצוע העבירות לא נובעת כל מסוכנות מהמשיב, בהקשר זה הוסיף כי חרף עברו הפלילי של המשיב, אין בעברו ולו עבירה אחת המלמדת כי מדובר באדם אלים. מכאן עתר לשחרר את המשיב ולחילופין לשחררו לחלופת מעצר במקום מגוריו, צפון הארץ.

3. ב"כ המבקשת עמדה בהרחבה על התשתית הראייתית ובעיקר על עילת המעצר של מסוכנות המשיב אשר נטען כי הינה גבוה באופן מיוחד. ב"כ המאשימה עמדה על החומרה בתקיפת עובדת ציבור ובמקרה דנן נותנת שירות רפואי, שכל חטאה היה לשאול את ידידתו של המשיב שאלות על מנת לתת לה את הטיפול הראוי, וזאת לאחר שהגיע למד"א אאאאא כשהוא נוהג בזמן פסילה מהצפון ועד לדרום. בנוסף הפנתה לעברו הפלילי שנטען כי מכביד הוא וכולל עבירות הונאה, מרמה, איומים, ואלימות. הפנתה לעובדה כי המשיב ריצה תקופות מאסר ארוכות מאחורי סורג ובריח והוא שב וחוזר לבצע עבירות פליליות ותעבורתיות חמורות. ציינה והדגישה בעובדה כי רק בחודש מאי 2017 נגזר דינו על רקע עבירות של נהיגה בשכרות ובמהירות גבוהה, למאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ופסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים, מה שלא הרתיעו לשוב ולנהוג כשהוא פסול, ללא תעודת ביטוח, ואם לא די בכך הוא גם מבצע עבירות אלימות כלפי עובדת ציבור. לדידה מדובר במשיב אשר מזלזל בהחלטות בית המשפט ומסכן את כל משתמשי הדרך והציבור בכלל. עוד הוסיפה בהקשר לעילת המעצר את עזות המצח של המשיב אשר גם בפני איש מרות וחוק הוא ממשיך באימום לפגיעה במתלוננת, וכי במכלול נתוניו ומעשיו ברי כי הוא לא יכבד כל החלטות בית המשפט גם כיום ואין לתת בו אימום. המשיב הוכיח כי הוא מסוכן מאוד לא רק למתלוננת אלא לכולי עלמא בכך שזאת הייתה תקיפה ספונטנית ללא היכרות, הוא מסכן את משתמשי הדרך ובית המשפט לא יכול לתת בו אמון.

4. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, נמצא כי בטענות ב"כ המשיב אין ממש ובהחלטה שניתנה במועד הנ"ל קבעתי קיומן של ראיות לכאורה בעצמה גבוהה ובכלל העבירות המיוחסות למשיב.

אשר לעילת המעצר, טענות ב"כ המשיב נדחו שהרי מי שנהוג כשהוא פסול מלנהוג ועל רקע שנפסל מלנהוג משום שנהג כשהוא שיכור ובמהירות של 150 קמ"ש - הוא מסוכן, מסוכן מאוד למשתמשי הדרך, אלה הנוהגים ואלה הולכים בה. הדברים מקבלים משנה תוקף, עת מדובר במי שנהג בפסילה דרך ארוכה מחיפה שבצפון ועד לאאאאא בערבה, והוא עושה כן רק כמה ימים לאחר שנגזר דינו ותלוי ועומד מעל ראשו עונש מאסר בפועל אותו עליו לרצות בעבודות שירות.

עילת המעצר היא מוגברת באופן מיוחד נוכח מעשי הבריונות האלימה של המשיב כלפי עובדת ציבור שהינה פרמדיקית, אשר מתוקף תפקידה נדרשת לתת שירות וטיפול רפואי, ובשל רצונה ומחויבותה המקצועית לסייע למי שהגיע למקום

עבודתה, במד"א אאאאא, לקבל עזרה ראשונה - היא הותקפה באופן נבזי ואלים על ידי המשיב.

המשיב בעט בעצמה רבה באגן של המתלוננת ומעצמת הבעיטה היא נהדפה לאחור, נחבטה ברהיטים ונפלה ארצה. מחומר החקירה עולה כי לולא התערבותה של פרמדיקית נוספת שהגיעה למקום יכול והמשיב היה ממשיך ומכה את המתלוננת, שכן זה אף הוסיף ואיים עליה "יזיין אותה" והגדיל לעשות עת השמיע אימים דומים באוזני השוטר שעצר אותו.

5. נוכח שמעשי המשיב בשילוב עברו הפלילי הצביעו על מסוכנות גבוהה, סברתי כי יש להידרש לתסקיר מעצר שיביא בפני תמונה מלאה אודותיו וקודם לבחינת חלופת מעצר והדיון בעניינו של המשיב נדחה.

6. ערר מטעם המשיב על החלטתי מיום 8.6.2017 לרבות הצורך לבחון עניינו של המשיב באמצעות שירות המבחן, נמחק בהסכמת ב"כ המשיב כבר בפתח הדיון שהתקיים ביום 18.6.2017 בבית המשפט המחוזי.

7. תסקיר מעצר הוגש ביום 9.7.2017. המדובר בתסקיר מעמיק אשר פרט במאפייני אישיותו של המשיב, עברו הפלילי וקשריו, והעריך את רמת מסוכנותו ורמת הסיכון להישנות עבירות אלימות ותעבורה - **כגבוהה** ובסופם של דברים לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופת המעצר שהוצעה.

8. ב"כ המאשימה טענה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר לא רק משום החלופה שלא נמצאה מתאימה, אלא בעיקר בשל מאפייני אישיותו של המשיב והעדר התאמה בינו לבין החלופה שהוצעה, כשבנוסף לכך התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה מהמשיב לרבות להפרת תנאים מגבילים ככל שישוחרר, ומכאן עתרה למעצרו של המשיב לאלתר.

9. גם בית המשפט סבר כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בין היתר וכטענת המאשימה, תסקיר מעצר לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופת המעצר אותה בחן, בעיקר משום מאפייני אישיותו של המשיב והסיכון הגבוה להישנות עבירות אלימות, עבירות תעבורה והפרת תנאים מגבילים בהם ישהה ככל שישוחרר, כשלצד זאת העדר התאמה של המפקחים שהוצעו כחלופה שיש ביכולתה להפחית ממסוכנותו. עם זאת, לאור בקשת ב"כ המשיב לדחיית הדיון במהלכה תיבדק אפשרות לעיבוי החלופה באמצעות מפקח נוסף ועניינו של המשיב מול הממונה על עבודות השירות בכל הנוגע להפקעתה, וכן בחינת אפשרות מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. נעתרתי לדחייה ובתוך כך התבקשה היחידה לאיזוק אלקטרוני להגיש דו"ח התכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני בכתובת אותה מסר המשיב, ודיון נוסף נקבע ליום 16.7.2017.

10. בדיון שהתקיים ביום 16.7.2017 התייחס ב"כ המשיב לדו"ח היחידה לפיקוח אלקטרוני, טען כי הינו חיובי וכי כתובת המעצר שהוצעה ישימה לפיקוח אלקטרוני. ואכן כתובת המעצר נמצאה ישימה מבחינה טכנית לפיקוח אלקטרוני, אלא מה, שמהדו"ח עלה כי הבניין בו מצויה כתובת המעצר הינו בניין משרדים, וכי במרחב המוצע ככתובת מעצר קיימים מספר חדרים וכי אחד מחדרי המקום משמש מכון יופי וחדר נוסף משמש כגן ילדים פעיל. מכאן התבקשה היחידה להבהיר עניין זה ובכל הנוגע לטענת המשיב כי כיום לא מתנהל במקום גן ילדים פעיל וגם לא מכון יופי.

11. בהודעה שהגישה היחידה לפיקוח אלקטרוני הובהר כי מקום המעצר הוא בבניין המשמש כמרכז מסחרי, וכי בין מקום המוצע למעצר לבין שטחים אחרים מפרידים קירות גבס, כי לא ברור מי הוא הבעלים במקום המוצע כחלופת מעצר וכי המשיב שכר בעבר את המקום אשר כולל מספר חדרים, לדבריו הקים במקום גן ילדים ומכון יופי שלא צלחו וכי כיום אחד החדרים משמש כמשרד ולא ברור למי.

12. ב"כ המבקשת עתר למעצר המשיב מאחורי סורג ובריח. בראשית דבריו הגיש עותק מכתב אישום מתוקן שהוגש לתיק העיקרי ביום 6.7.2017 ולפיו מיוחסת לו עבירה חדשה של חבלה חמורה ולא רק עבירה של תקיפת עובד ציבור. ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי בהמשך ההליך נגד המשיב התברר כי כתוצאה מתקיפתו של המשיב למתלוננת נגרמו חבלות קשות מאלה המתוארות בכתב האישום המקורי.

לדידו, המדובר בעבירה של אלימות חמורה המקימה חזקת מסוכנות, במונח זה שבהתאם להוראות סעיף 22 (א) לחוק המעצרים, יש צורך בנסיבות מיוחדות כדי לאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני ולא מאחורי סורג ובריח, ובמקרה של המשיב אין נסיבות מיוחדות, אלא ההיפך, מכלול הנסיבות בצירוף עברו הפלילי של המשיב מחייבות מעצרו מאחורי סורג ובריח.

בנוסף לאמור הוסיף כי בכל הנוגע למקום המוצע כמעצר, הבעלות על המקום אינה ברורה, כי המשיב שוהה שם כשוכר בעוד שמונה כונס נכסים על הנכס, וגם בנוגע לפעילות העסקית במקום הדברים מעורפלים.

13. ב"כ המשיב אישר תיקון כתב האישום כאמור אולם לדידו אין כל צורך בנימוקים מיוחדים בתיק זה. החבלה החמורה שנגרמה בסופו של דבר למתלוננת היא תוצאה של אותה דחיפה שדחף אותה המשיב, ועל כן אין בכך לשנות מהחומרה הראשונית שיוחסה למעשי המשיב. לטענתו המשיב לא הואשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה,

והוא לא נקט באלימות חמורה כלפי המתלוננת כפי שמכוון ב"כ המבקשת והדבר אף נלמד מכתב האישום המקורי. לטענתו גם לפני תיקון כתב האישום וגם אחריו, העבירה כלפי המתלוננת בוצעה באותו אופן, הדחיפה היא אותה דחיפה, והתוצאה הסופית בין אם היא יותר חמורה או פחות חמורה, אינה רלוונטית.

14. דינו של המשיב הוא למעצר עד תום ההליכים. השאלה הצריכה הכרעה הנה האם מעצרו יהא אצל שב"ס מאחורי סורג ובריח או באיזוק אלקטרוני. חזרתי ועיינתי בטיעוני ב"כ הצדדים, בחומר החקירה, החלטות קודמות, תסקיר מעצר וגיליון הרשעותיו של המשיב ולא מצאתי כי מקרה דנן מתאים למעצר בפיקוח אלקטרוני.

15. טענת ב"כ המשיב כי בתיקון כתב האישום המייחס למשיב עבירה חמורה אין כדי לשנות מאופן ביצוע עבירת התקיפה כלפי המתלוננת נכונה. עם זאת, שלא כטענת ב"כ המשיב, אין מדובר במי "שדחף" את המתלוננת, **אלא במי שבעט באמצעות רגלו, בעצמה, בגופה של המתלוננת באזור האגן. המדובר בבעיטה בעצמה שככל הנראה חזקה מאוד שכן המתלוננת נהדפה המתלוננת לאחור, נתקלה ברהיטים במקום אבדה את שווי משקלה ונפלה.**

16. המדובר במשיב אשר בעט בכוונת מכוון לעבר גופה של המתלוננת, כאילו והייתה כדור, חפץ. מעשיו מחמירים

בהינתן שתקף פרמדריקית במד"א במהלך בירור שערכה מול חברתו ועל מנת לתת לה טיפול רפואי, **וככה סתם**. מעשי המשיב מחמירים יותר שבתוך כך ביקש להמשיך ולחבוט בה אלא שחברתה לעבודה של המתלוננת התערבה ומנעה מהמשיב להמשיך במעשיו. אם לא די באמור, המשיב איים בהמשך פגיעה במתלוננת, כינה אותה במילות גנאי ועוד הגדיל לאיים בהמשך פגיעה בה בפני השוטר שהגיע למקום.

במועד בו נשלח המשיב לשירות המבחן, היה ידוע לבית המשפט כי המתלוננת נחבלה אולם בהמשך התברר כי נזקי אותה תקיפה הם חמורים בהרבה, וכעולה מכתב האיטום המתוקן לפיו למתלוננת נגרמו חבלות המתבטאות בשבר בשורש כף היד ושבר נוסף באזור הסיטילואיד. כמו כן, בלט בדיסק L3 ועוד בלט בדיסק L5 ובלט בדיסק S1. מעבר לטיפול הרפואי לו נזקקה המתלוננת ידה גובסה והיא סובלת מכאבים בגבה. תיקון כתב האיטום לעבירה של חבלה חמורה אינו עניין של מה בכך, זה מתבסס על ממצאים רפואיים בגין הנזק הגופני (שלא לדבר על זה הנפשי) שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשי המשיב והגם שאינו משנה באופן ביצוע העבירה הוא בהחלט מחמיר את המעשה, וחוזר ומחדד בכך שמעשה אלימות יכול להיגמר רע וגם רע יותר.

17. כך או כך, מעשי המשיב כשלעצמם, בנסיבותיהם מעלים חשש כי המשיב עלול לחזור על מעשים דומים שכן הם מגלים על המשיב כי אופיו רע ואלים.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בתסקיר שירות המבחן ממנו נלמד כי השירות התרשם מאדם מהמשיב כמי שהתקשה לשתף אודות מהלך חייו באופן קוהרנטי ונראה כי מוסר מידע מגמתי ומתקשה לנהוג באופן אותנטי מול השירות. הערכת השירות היא כי בשיחה עמו התאמץ להציג תדמית חיצונית מתפקדת וחיובית מתוך תפיסתו כי במידה ויצג עצמו כאדם נורמטיבי, הדבר יוביל לשחרורו. בהקשר לכך הוא התקשה לשתף אודות כשליו לאורך חייו, מאסריו ועבירותיו המרובות במיוחד בתחום המרמה והתעבורה וכי עמדותיו ביחס לעברו הפלילי והתעבורתי הינן מקלות. **עוד התרשם השירות כי מדובר באדם בעל ריכוז עצמי גבוה והתרשם ממאפייני אישיות אלימים וקושי בוויסות התנהגותי במצבי חיים שונים.**

מעבר לעבירת האלימות המיוחסת למשיב כלפי עובדת ציבור הנותנת שירות רפואי, מדובר במשיב אשר נהג ברכב מחיפה לxxxxxxאשר **רק ביום 11.5.2017 נגזר דינו בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה למאסר בפועל למשך 6 חודשים אותם ירצה בעבודות שירות והוא נפסל מלנהוג לתקופה של 24 חודשים, וזאת על רקע נהיגה במהירות של 150 גמ"ש בזמן שהוא שיכור.**

יוצא איפה כי זמן שהמשיב אמור כבר להתחיל ריצויו מאסר שנגזר עליו בעבודות שירות, הוא מעז, כך ללא מורא וחשש להפר צו בית משפט האוסר עליו לנהוג, ותחת פסילתו ועת שמאסר מוחשי לפניו, הוא נוהג דרך ארוכה מחיפה לxxxxxx, ואם לא די בכך הוא ממשיך לבצע עבירות אלימות ואיומים כלפי המתלוננת, גורם רפואי שנדרש לסייע לחברתו של המשיב.

אם לא די באמור, ענייננו במי שקיימות לחובתו עבר פלילי מכביד בתחום התעבורה ובתחום הפלילי. למשיב למעלה מ-

50 הרשעות בעבירות תעבורה שחלקן חמורות וכמו, נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה, בשכרות, נהיגה במהירות מופרזת, שימוש בטלפון בעת נסיעה וסירוב לבדיקת שכרות.

ואילו בתחום הפלילי צבר המשיב לחובתו מגוון הרשעות בעבירות של אלימות, זיוף, התחזות, גניבה, קבלת דבר במרמה, ארגון הגרלות והימורים והחזקה של שטר כסף מזויף אשר בוצעו בין השנים 1988-2013. כמו כן המשיב ריצה בעבר תקופות מאסר בגין עבירות מרמה.

18. בהקשר זה עולה מתסקיר המעצר כי במרץ 2017 שירות המבחן במחוז צפון הגיש תסקיר אודות המשיב בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, ושם נמנע מהמלצה כלשהי בעניינו, שכן במהלך הקשר עמו התקשה המשיב לשתף פעולה בהגעה לבדיקות שתן. עוד מסר השירות כי גזר דינו בתיק הנ"ל ניתן ביום 11.5.2017 ובין היתר לעונשי מאסר בעבודות שירות, אולם בעת הפגישה של השירות עם המשיב לצורך הגשת התסקיר לתיק דנן, המשיב לא שיתף את השירות במידע זה. עוד בהקשר זה מסר השירות כי שוחח טלפונית עם הגורמים המטפלים בשב"ס בעבודות השירות ונמסר כי המשיב לא התייצב לביצוע עבודות השירות שהוטלו עליו וטרם ניתנה החלטה בעניינו.

19. בבוא שירות המבחן לבחון רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק, לקח בחשבון את היסטוריית חייו וקשייו להתייצב במסגרת תעסוקתית סדירה, את מאפייני אישיותו, את עברו הפלילי והתעבורתי המכביד, את התנהלותו מול השירות וקשייו למרות מצבו ומעצרו לבחון ולו באופן ראשוני את התנהלות חייו עד כה ואף לאחרונה עת הופנה לשירות המבחן, לא התאים לטיפול עקב כך. כן לקח בחשבון את העובדה כי נעצר כיום בעודו מרצה מאסר על דרך של עבודות שירות, דבר אשר יכול להעיד על התייחסותו לגבולות החוק וקשייו להירתע מסנקציות עונשיות המוטלות עליו. כמו כן התייחס השירות להתרשמות כי יכולותיו הקוגניטיביות והתקשורתיות הגבוהות מתועלות לאפיקים שליליים ותועלתניים בתקשורת שלו עם הזולת. **בשקלול כל הגורמים הרלוונטיים השירות העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום התעבורה והאלימות וכן סיכון להפרת תנאים וביצוע עבירות נוספות.**

20. השירות בחן חלופת מעצר בדמות שלושה ממכריו - מר חג'אר סימון, בן 45, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד בעסק לממכר מזון מהיר, מכיר את המשיב מהימים בהם סיפק אוכל למקום הבינו של המשיב. לדבריו פיקח על המשיב כמפקח בזמן מעצר בית לאחרונה, שלל עבר פלילי וציין כי הינו בעל עבר תעבורתי בעבירות אותן תופס כחמורות פחות (מהירות וציות לתמרורים). מר מוסלח ויאסם, בן 40, רווק ללא ילדיו, שכן של הוריו של המשיב, עובד כשומר שאינו חמוש בבית ספר בנצרת, שלל עבר פלילי, בעל עבר תעבורתי ואינו בעל רישיון נהיגה על רקע שלילה. מר עבליני ג'אן, בן 57, רווק, ללא ילדים, עובד כשומר חמוש, מכיר את המשיב על רקע עבודתו בבניין בו מתגורר ועובד המשיב, שלל עבר פלילי.

הערבים המוצעים מסרו כי הם לא מכירים את המשיב שנים רבות וכי הם אינם מכירים אחד את השני, והיכרותם הינה בעיקר על רקע רצונם לסייע למשיב. כן ציינו כי הבית בו מתגורר המשיב נמצא בבניין המורכב ממשרדים, בתי מגורים ועסקים, כאשר הם יוכלו להתגורר שם לסירוגין. לעניין עברו, הערב סימון שיתף כי לתפיסתו המשיב נרדף ע"י הממסד באופן מכוון. הערבים הציעו כי המשיב ישוחרר לביתו הנמצא במגדלי הנביאים בחיפה תחת פיקוחם כאשר בתקופת חופשת הקיץ ויסאם יהיה המפקח העיקרי וסימון וג'אן יסייעו לו, כן מסרו שבשעות עבודתו של ג'אן, הפיקוח יעשה בזמן עבודתו כמאבטח בבניין.

השירות העריך כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים למשימת פיקוח על המשיב, בין היתר משום שהציגו את חלקיו המתפקדים של המשיב והתקשו להתייחס לעברו הפלילי ולקשיי תפקודו ולראות את אחריותו במצבו כיום. **בנוסף כל הערבים הינם בעלי עבר תעבורתי והתרשמות השירות הינה כי הם בעלי תפיסה מקלה בתחום זה.** השירות סבור כי היכרותם עם המשיב ודפוסיו אינה מעמיקה דיה ולאור מאפייניו הם יתקשו לזהות מוקדי סיכון בהתנהלותו במסגרת מעצר בית ולהוות דמויות סמכותיות ומכוונות עבורו. מכאן לא בא השירות בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה.

21. מדובר בתסקיר שלא בא בהמלצה לשחרור המשיב, אבל לא רק, המדובר בתסקיר שתוכנו שלילי ובעיקר על רקע מאפייניו של המשיב והמסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. למעשה התסקיר נותן מחזק משמעותית בהתרשמותו הראשונית של בית המשפט מהמשיב.

במהלך הדיונים, מצאתי לנכון לבקשת ב"כ המשיב להתרשם ישירות מהמפקחים שהוצעו בפני שירות המבחן וגם ממפקח נוסף שלא הוצע בפניהם, וכבר אומר כי כמו שירות התרשמותי אינה שונה מהתרשמות שירות המבחן בכל פרמטר שנבחן על ידו.

22. יש להוסיף לאמור, כי נוכח מעשי המשיב בשילוב עברו הפלילי ומאפייני אישיותו ותסקיר שלילי ביותר, גם מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא ינטרל לטעמי במידה מספקת ממסוכנות המשיב. לאמור מתווסף אותו ערפל אודות מקום המעצר בבניין שהינו מרכז מסחרי, שאין חולק שאינו בבעלות המשיב ואין חולק כי הוא מצוי בכינוס נכסים. עוד ניתן להוסיף בהקשר זה כי גם שירות המבחן התרשם כי בהתייחסו של המשיב לעיסוקיו (גן ילדים, מכון יופי) הוא מסר מידע ממוסך וסותר, **השירות מציין כי המשיב הציג תחילה מקומות אלה כמקומות פעילים ובהמשך כמקומות אשר נמצאים בשלבי הקמה.**

23. זאת ועוד, בכל הנוגע לעובדה כי המשיב אמור היה להתחיל ריצוי מאסר בעבודות שירות, השירות מסר כי קיימת אי בהירות באשר לסטטוס שלו וכי החלטת שב"ס בנוגע לעבודות השירות הינה רלוונטית לעניין אפשרות שחרורו ממעצר כיום לחלופה כלשהי. בהקשר זה ניתן להוסיף ולומר כי ב"כ המשיב לא נתן כל הבהרה חרף אותה דחיה שהתבקשה בין היתר לצורך כך.

סיכומם של דברים, בין אם יש צורך בנימוקים מיוחדים למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, ובין אם אין צורך, בנסיבות המקרה לפניי, מדובר במשיב שאיני יכולה לתת בו אימון ולא מצאתי כל נימוק המצדיק מעצרו בפיקוח אלקטרוני. מאלה הדברים, אני מורה על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

**ניתנה והודעה היום א' אב תשע"ז,
24/07/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**